

[Finansministeren]

sterens side vil blive anmeldt til de kommende forhandlinger.

I den private sektor er de geografiske lønforskelle større end den lønspredning, der for tjenestemændenes vedkommende følger af stedtillægget. Dette taler ikke for en fjernelse af stedtillægget.

Spm. nr. S 490

Til finansministeren (6/1 86) af:

Thoft (SF):

»Vil ministeren udelukke, at de voldsomme stigninger på priserne på jord og fast ejendom samt værdipapirer, vi har været vidne til i de senere år, har haft en afgørende betydning for det »overforbrug«, der bl.a. skaber landets betalingsbalanceproblemer?«

Svar (23/1 86):

Finansministeren (Palle Simonsen):

I finansredegørelsen 1986 (FR 86), som blev offentliggjort i december 1985, er der redegjort for udviklingen i den danske økonomi og herunder for betalingsbalanceproblemerne. Årsagerne til, at skønnet for betalingsbalanceunderskuddet i 1985 måtte opjusteres igennem året, var, dels at erhvervsinvesteringerne steg endnu kraftigere end forventet, dels at det private og kommunale forbrug også voksede mere end forudsat i tidligere beregninger. Det er der redegjort for i FR 86, jfr. især kapitel III.

Specielt er der vedrørende det private forbrug på siderne 50-51 i kapitel IV redegjort detaljeret for udviklingen siden 1960'erne i den såkaldte forbrugskvota, dvs. forbrugstilbøjeligheden ud af den samlede indkomst. Der indtraf et usædvanlig kraftigt fald i forbrugskvoten (stigning i opsparingskvoten) i starten af 1980'erne til et niveau langt under det, der var gældende gennem hele perioden 1960-80. Dette fald i forbrugskvoten skyldtes formodentlig bl.a. de formuetab på fast ejendom og på værdipapirer, som indtraf 1980-82. Derudover har den generelle usikkerhed om den økonomiske situation, arbejdsløshed m.v. også spillet en rolle i retning af, at folk har ønsket forbrugsmæssigt at disponere mere forsigtigt end tidligere.

Efter 1982 er billedet som bekendt vendt: den generelle tillid til økonomien er forøget væsentligt, renten er faldet, og antallet af

beskæftigede er øget i så hastig takt, at arbejdsløsheden er toppet og nu er for nedadgående. Det er derfor ret naturligt, at befolkningens forbrugsvaner også i nogen grad vender tilbage til det tidligere kendte niveau (stigning i forbrugskvoten), selv om usikkerheden i vurderingen af den nøjere ændring af forbrugskvoten selvsagt er meget stor.

Spm. nr. S 501

Til ministeren for skatter og afgifter (7/1 86) af:

Thoft (SF):

»Hvorledes vil det rent kontrolmæssigt være muligt at følge ikke-blåstemplede værdipapirer i perioder med større renteændringer?«

Begrundelse

Efter lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld, som blev vedtaget med stor hast, er det tanken, at det afgørende for en eventuel beskatning af kursgevinsten er, om værdipapiret opfylder den såkaldte mindsterente eller ej, altså om værdipapiret er blåstemplet eller ej på udstedelsestidspunktet.

Tænker man sig nu den situation, at renten stiger over et vist niveau, vil de udstedende institutioner ophøre med at udstede papirer i den pågældende serie. Men før ophøret kan der godt komme en del ikke-blåstemplede papirer på markedet. Hvorledes kan man rent kontrolmæssigt følge disse to typer, som skattemæssigt skal behandles helt forskelligt?

Senere, hvis renten atter falder, kan det tænkes, at det udstedende institut genoptager udstedelsen af papirer i den pågældende serie, som nu atter er blåstemplet. Der vil således i samme serie på markedet være såvel blåstemplede som ikke-blåstemplede papirer. Så vidt spørgeren kan se, vil det blive aldeles uoverskueligt rent kontrolmæssigt at holde styr på denne lille – men ganske betydningsfulde – forskel.

Man kan også tænke sig, at institutioner med henblik på afhændelse af værdipapirerne til udlandet udsteder obligationer, der ikke er tænkt blåstemplede, eller udsteder obligationer i serier, som endnu ikke er fuldtegnede.